

O Z V Ě N Y

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽDCE A NA BYSTRČICE

ČEKÁM

Je sedm večer, tři dny po Velikonocích. Mladý muž příjemného vzhledu sedí sám a pozoruje okolí... ještě jednu kávu, odpoví na otázku číšníka.

Číšník se vrátil s kávou a ptá se: Přál byste si ještě něco, pane?

Zatím ne, děkuji. Čekám společnost.

Číšník zůstal stát a nerozhodně přešlapoval... Nic mi do toho není, pane, ale... souká ze sebe...

Muž ho vlídným pohledem povzbudí, aby pokračoval...

Proč na ni vůbec čekáte? Vypadne konečně z číšníka. Ten muž zde totiž nebyl poprvé. Už několik večerů zde marně čekal, zřejmě na dívku...

Muž tiše odpoví: Protože mě potřebuje.

Jste si tím jistý?

Ano.

Promiňte, pane, ale nevypadá to tak... Tento týden vás tady nechala čekat už potřetí.

Muž na něj smutně pohlédne: „Ano, já vím.“

Tak proč na ní čekáte? Dotírá číšník.

Sylvie řekla, že dnes určitě přijde.

Moc bych se na to nespolehal, oponuje číšník. To určitě říkala i předtím. Proč tedy?

Muž se usměje na číšníka a odpoví: „Protože ji miluji.“

Číšník odejde a diví se, jak někdo může milovat dívku, která ho nechá zbytečně čekat třikrát vtýdnu.

Je to blázen, rozhodne. Pozoruje od baru toho muže, jak si pomalu lije do kávy smetanu, přidává cukr, pomalu usrkuje a pozoruje se zájmem ostatní hosty.

Třeba není blázen, připustí číšník. Možná má ta dívka vlastnosti, které neznám. Nebo je láska toho muže silnější, než cokoli jiného. Číšník se vytrhne z přemýšlení a jde obsloužit další hosty.

Muž přemýšlí o číšnickových slovech... Ano. Už mnohokrát takhle marně čekal. A je čím dál tím smutnější... Vlastně si měl dávno zvyknout, lidé jen slibují a nakonec z toho nic není... ale stejně to pokaždé bolí. Na tenhle večer se těšil celý den. Má tolik věcí, tolik zajímavých věcí, které chce Sylvii říct, taky to, jak moc ji miluje. Ale mnohem více chce slyšet ji. Chce, aby mu vyprávěla, jak se celý den měla, co se jí povedlo, co zase ne ...

Prázdná židle muže bolí. Znovu usrkne kávu a zahloubá se do myšlenek. Sylvie má zpoždění, ale snad přijde. Hodiny ukazují 11:30, když k muži znovu přijde číšník.

Přál byste si ještě něco, pane?

Ne, děkuji, pro dnešek to bude všechno. Mohu zaplatit?

Ovšem, pane...

Proč jsi nepřišla, Sylvie? Křičí jeho srdce, když vstává od stolu. Muž projde okolo směřujícího se páru a oči se mu zalesknou... taky se mohli se Sylvii smát.

Na shledanou, říká číšník, když muž odchází ke dveřím.

Dobrou noc. Děkuji za vaši obsluhu a rád bych si ještě rezervoval stůl.

Zítřka v sedm hodin, stůl pro dva? Ujišťuje se číšník.

Přesně tak, odpovídá muž.

Myslíte si, že přijde? Ptá se číšník.

Možná jí to vyjde, odpoví muž... A já tu na ni budu čekat. Muž si zapne kabát a vychází ven z restaurace. Přes okno je vidět, jak je shrbený... Snad kvůli větru, snad kvůli své bolesti.

Ve stejnou chvíli, kdy muž odchází domů, ukládá se Sylvie k spánku. Je unavená, protože právě přišla z posezení s přáteli. Natáhne ještě ruku, aby si nastavila budík, a zavadí malíčkem o papírek...

Ach, jo. Pomyslí si. Už potřetí to zase nevyšlo. Ano. Zahlédla toho muže přes okno, jak na ni čeká, ale dnes měla domluvenou oslavu narozenin... Ona nechce být nezdvořilá, ale má prostě závazky vůči přátelům a podobně a ty se musí plnit. **Ještě chvíli cítí výčitky svědomí, ale brzy je zažene.** On jí ten dnešek určitě odpustí. Setká se s ním zítra. A teď potřebuje spát, zítra musí časně vstávat...

Na lístku totiž stálo: Od Velikonoc se budu každý den mezi 19:00 – 23.30 alespoň 15 minut modlit a 15 minut číst Bibli. Sylvie.

Převyprávěno podle neznámého zdroje.

*****

Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večer a on se mnou. Zj 3,20

*****

Milost vám a pokoj od Boha Otce i od Pána našeho Ježíše Krista, jenž byl vydán pro naše přestoupení a vzkříšen pro naše ospravedlnění. Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvůj jedovatý zub? Chvála bud' Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! Halelujah! (1Kor 15,55.57)

Milé sestry a milí bratři, přeji Vám požehnané Velikonoce.
Vaše farářka

MALÉ JARNÍ ZAMYŠLENÍ

Karel Bartoň

V roce 1986 byly v Ev. kalendáři verše H. Steinerové, které mne tehdy velmi upoutaly. Zní takto:

*Miloval jsem letní oblohu,
miloval jsem hvězdné noci,
barevné západy a východy slunce.
Kopce a pole byly mou radostí,
těšil jsem se ze zázraku jara
a každý rok jsem ho pozoroval.
Zpěv ptáků mne vždycky okouzloval.*

Vedle hlubokého obsahu této básně mi vyhovoval i její minulý čas. V tu dobu – bylo to rok po smrti manželky – jsem byl totiž přesvědčen, že sám také brzy odejdu a že i pro mne veškerá vznešenost a krása přírody budou nenávratnou minulostí. Dokonce jsem zvažoval, že by se ty verše docela dobře hodily i na úmrtní oznámení. Není v nich sice ani zmínka o Bohu, ale vyznačuje z nich hluboký obdiv k jeho stvořitelskému dílu. A právě tento vztah k přírodě byl mně i manželce už od mládí velmi blízký a slova uvedená básně jako by promlouvala našimi slovy: i my jsme rádi pozorovali přírodu, milovali naše kopečky, zázrak jara jsme každý rok pozorně sledovali a nechali se jím okouzlovat. – Teď už to všechno patří minulosti – tak jsem tehdy uvažoval.

Ale moje úvahy a Boží vůle nebyly totožné. Můj život pokračoval dál, stejně tak i divy přírody. I zázrak jara nepřestal a mohl jsem ho vždy znovu pozorovat a těšit se z něj znovu každý rok, který mi byl přidán. Tak i ten rok letošní.

Malé jarní zamyšlení nemůže tedy končit jinak než slovy vděčnosti dobrému Tvůrci a Pánu všehomíra. Velmi výstižně je to vyjádřeno také např. v našich známých písních č. 178 – „Krásná je modrá obloha“ a 179 – „I hvězdy a slunce“, a také v písni č. 618 – „Modré nebe, slunce zář, Pánu patří díky“.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

Bystřička 2. a 4. NEDĚLE v měsíci 8.30
Růžďka každou NEDĚLI 10.00

NÁVŠTĚVY

ČTVRTEK a SOBOTA – domluva nutná.

VELIKONOČNÍ SETKÁVÁNÍ:

Čt 24. 3. – 18.00 Růžďka Pašijové čtení
Pá 25. 3. – 18.00 Růžďka
Velký pátek s vysluhováním Večeře Páně
Ne 27. 3. – 8.30 Bystřička
Bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně
10.00 Růžďka
Bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

OZVĚNY – VELIKONOCE 2016

Občasník Ozvěny vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Růžďce, Růžďka 138, <http://www.ruzdkasbor.cz>; ruzdka@evagnet.cz, číslo sborového účtu: 1765803379/0800 (dary církvi je možné odečíst od základu daně); kontakt na farářku J. Kadlecovou: tel.: 571 420 754, 737 333 647

PAK PŘIJDU NAPOSLED...

Poznáte autora? Hádejte?

Ty mocný,
Ty sám Bůh,
Ty sám a vládnoucí
jsi neváhal,
když satan zpřetrhal plány Otce?
Neváhal jsi ani na okamžik přijít!?
Ty jsi si nás zamiloval?
Nás, kteří jsme tolik vzdáleni tvé čistotě!
Jak mám pochopit Tvou úžasnou lásku,
vždyť přerostla nad lásku milujících tě a věrných
andělů

a dokonce i nad blízkost Otce!
Proč? Ach, ano, láska nedává otázky.
Ona neváhá!
Ona zachraňuje,

A jak jsme tě přijali?
Ne, nemohu to ani vyslovit... jako
nejhoršího lotra.
Ale Ty jsi nás miloval i když důtky rozbíjely
Tvá záda.

Miloval jsi nás,
i když Ti hřeby vnikaly do svatých dlaní,
miloval jsi nás ještě,
i když jsi cítil, že jsi už poslední
okamžiky člověkem.

Do posledního dechu!
A teplem svých očí jsi objímal zástupy
shromážděné pod tebou.

Neopustím,
ani po své smrti vás neopustím,
ale znovu se vrátím...
Vrátím se ještě podruhé.
Už ne jako drobounké dítě,
ale jako váš Pán ve své Božské slávě.
Čekejte mne.
Mé slovo je pravdivé a jisté.

(K Adventu 16. 12. 84, Růžďka)

Letní tábor 2016

Termín: 17. – 24. července

Místo: chata Celnice
Kychová, Huslenky

Cena: 1.800 Kč

Přihlašování: do 30. června
ruzdkasbor.cz

Pro děti ve věku 7 – 15 let.

Můžeš se těšit na nové kamarády, spoustu her a dobré jídlo.

ZKK Růžďka

739 020 747